Môn-Đệ-Hóa Truyền Giáo Cấp 3 - Bài 14

"Sứ Đồ Phao-lô làm chứng thế nào ông đã gặp Chúa (2)"

(Paul's testimony of how he met Jesus (2))

4 tháng 11 năm 2024

"Nhưng các con sẽ bị điệu đến trước mặt các thống đốc và vua chúa vì cớ Ta, để làm chứng cho họ và cho các dân ngoại quốc. " (Ma-thi-ơ 10:18)

Giới Thiệu:

Trong bài trước chúng ta đã thảo luận lời chứng của Phao-lô trước đám đông tại Giê-ru-sa-lem khi họ tố cáo Phao-lô về tội làm náo động quần chúng và vi phạm luật Do Thái vì đem một người ngoại bang vào trong đền thờ Giê-ru-sa-lam.

Trong bài hôm nay chúng ta sẽ thảo luân đến lời làm chứng của sứ đồ Phao-lô trước mặt Thống-đốc Phê-tu và vua Ạc-ríp-ba trong Công-Vụ 26:2-29.

Một số nhà giải kinh cho rằng lời làm chứng của Phao-lô được Lu-ca ghi lại trong Công-vụ đoạn 26 ứng nghiệm lời Đức Chúa Giê-xu nói trong Ma-thi-ơ 10:18, (và cũng là câu gốc hôm nay), "*Nhưng các con sẽ bị điệu đến trước mặt các thống đốc và vua chúa vì cớ Ta, để làm chứng cho họ và cho các dân ngoại quốc*"

Bối cảnh dẫn đến lời chứng của Phao-lô trước mặt thống đốc Phê-tu và vua Ạc-ríp-ba

Để hiểu rõ lý do Phao-lô được cơ hội làm chứng trước 2 vị này, thì chúng ta cần đọc thêm những diễn tiến dẫn đến cơ hội đó. Sau đây là một vài tóm tắt của những sự-kiên đó.

Trong Công-vụ đoạn 22, sau lời làm chứng trước đám đông thì dân sự muốn Phao-lô bị xử tử. Viên quan trưởng đồn toan sai các quân sĩ đánh đòn Phao-lô để ông khai ra lý do nào ông bị dân chúng kết tội. Tuy nhiên vì Phao-lô có quốc tịch La-mã nên không phải chịu đòn. Và ngược lại vì Phao-lô là công dân La-mã nên phải được xét xử theo luật pháp của đế quốc La-mã, nghĩa là phải ra trước tòa án xét xử chiếu theo luật lệ của Đế quốc La-mã lúc bấy giờ.

Muốn tìm hiểu lý do nào dân Do-Thái lại muốn xử tử Phao-Lô, viên quan trưởng đồn triệu tập giới lãnh đạo Do-Thái [được gọi là Hội-Đồng (Sanhedrin), gồm có hai trường phái Sa-đu-sê và Pha-ri-si] đến để nghe Phao-lô trình bày lý do ông bị Dân Do-Thái kết tội. Trong lời làm chứng Phao-lô nói, *Phao-lô tuyên bố: "Thưa các anh em, tôi là người Pha-ri-si, con của người Pha-ri-si! Tôi bị đưa ra tòa chính vì niềm hy vọng về sự sống lại của người chết!*" (Công-vụ 23:6b). Nghe đến đây phái Sa-du-sê và Pha-ri-si thay nhau tranh cãi dữ dội vì người Sa-đu-sê không tin có sự sống lại, hay thiên sứ, hay thần linh; trong khi đó phái Pha-ri-si lại tin những diều đó. Thấy cuộc tranh cãi trở nên quá căng thẳng nên vị quan trưởng đồn sai đem Phao-lô ra khỏi Hội-Đồng và giải về đồn và giải toán phiên tòa. (Xin đọc Công-vụ 23 để hiểu rõ chi-tiết).

Sau phiên tòa trước Hội-Đồng, co một số khoản 40 người Do-Thái thề rằng sẽ không ăn uống gì cho đến khi giết được Phao-lố. Số người này thông đồng với Hội-Đồng để ám-sát Phao-lô. Tuy nhiên, âm mưu này được tình cờ khám phá do một người trai trẻ là cháu kêu Phao-lô bằng cậu. Cháu trai này đã thuật lại âm mưu này cho vị quan trường đồn. Thế là, vị này sai một số đông vệ-binh và lính ky-mã để giải Phao-lô đến Sê-sa-rê;

một là để bảo vệ Phao-lô vì là công dân La-mã, hai là để trao tù-binh và vụ án vào tay thống đốc Phê-lít hiện đang ở tại Sê-sa-rê (thành này cách Giê-ru-sa-lem khoảng 75 dặm về hướng tây-bắc). Khi thống-đốc Phê-lít nhận Phao-lô, thì ông cho người mời Hội-Đồng Do Thái đến Sê-sa-rê để mở phiên tào để nghe nguyên-cáo và bị-cáo trình bày lời tố cáo và biện hộ của đôi bên. (Xin xem Công-vụ 23 để biết rõ thêm chi-tiết)

Điểm chính về lời chứng của Phao-lô trước mặt Hội-Đồng và thống-đốc Phê-lít là gì? Câu 21: *tôi ra tòa hôm nay chỉ vì tin rằng người chết sẽ sống lại*", có nghĩa rằng ông không làm gì hại đến dân Do-Thái mà phải bị kết án tử hình. Trong phân đoạn này, Thống-đốc Phê-lít cứ muốn nghe Phao-lô làm chứng về đức tin Phao-lô trong Chúa. (xin đọc thêm chi tiết trong Công-vụ đoạn 24).

Sau đó Phao-lô bị giam lỏng tại Sê-sa-rê trong hai năm. Trong lúc đó thì Thống đốc Phê-lít được thay thế bởi Thống đốc Phê-tu; khi Phê-tu đến Giê-ru-sa-lem, Hội-Đồng xin Phê-tu giải Phao-lô về Giê-ru-sa-lem để xét xử (với ý định toan ám sát Phao-lô trên đường từ Sê-sa-rê đến Gie-ru-sa-lem). Nhưng Phê-tu từ chối và ngược lại mời Hội-Đồng xuống Sê-sa-rê để tham dự phiên tòa tại đó. Một lần nữa, Phao-lô tự biện minh cho mình là ông không làm điều gì phải đáng chết. Phê-tu hỏi Phao-lô có muốn trở lại Giê-ru-sa-lem để ra tòa tại đó không. Phao-lô xin khước từ lời mời đó và khiếu nại lên tòa cao hơn là phiên tòa của Hoàng-đế Sê-sa tại thành phố La-mã (Rome). Thống-đốc Phê-tu, sau khi bàn thảo với quần thần thì đồng ý cho Phao-lô được giải đến thành Rome để hầu tòa tại đó. (Công-vụ 25).

Sau đó vài ngày thì Vua Ạc-ríp-ba và vợ là Bê-rê-nít đến Sê-sa-rê để thăm và chúc mừng Phê-tu được nhậm chức mới. Nhân dịp này, Phê-tu thuật lại vụ kiện của Phao-lô cho Vua Ạc-ríp-ba để ông có thể thảo một cáo-trạng đưa Phao-lô đến hầu tòa với hoàng-đế Sê-sa tại La-mã. Nghe đến đó, Vua Ạc-ríp-ba rất muốn nghe lời biện hộ của Phao-lô nên vua đã yêu cầu cho Phao-lô ra mắt vua. Ngày hôm sau, Phao-lô được dịp trình bày Tin-Lành với Vua tại hội-trường của Hê-rốt.

Lời làm chứng của Phao-lô trước Thống-Đốc Phê-tu và vua Ạc-ríp-ba (Công-vụ 26:2-29)

1. Phao-lô giới thiệu về mình và lý-do ông bị dân Do-Thái tố cáo (Công-vụ 26:2-8)

"Tâu vua Ạc-ríp-ba! Tôi lấy làm may mắn được hầu tòa bệ hạ hôm nay để tự biện hộ về những điều người Do Thái tố cáo tôi, đặc biệt nhất vì bệ hạ đã quen thuộc cả phong tục, tập quán lẫn những cuộc tranh chấp của người Do Thái. Vì thế, kính xin bệ hạ kiên nhẫn nghe tôi trình bày.

Người Do Thái đều biết rõ nếp sống tôi từ thời thơ ấu. Họ biết từ ban đầu tôi đã sinh hoạt cách nào tại quê hương cũng như tại Giê-ru-sa-lem. Họ đã biết tôi từ lâu và có thể làm chứng là tôi đã hành xử đúng với cung cách người Pha-ri-si, là phái nghiêm khắc nhất của tôn giáo chúng tôi. Bây giờ, chính vì niềm hy vọng nơi lời hứa của Đức Chúa Trời với các tổ phụ tôi mà hôm nay tôi phải bị xét xử. Lời hứa ấy cả mười hai bộ tộc chúng tôi đều hy vọng được hưởng trong khi sốt sắng thờ phượng Đức Chúa Trời ngày đêm. ***Muôn tâu, chính vì niềm hy vọng ấy mà tôi đang bị người Do Thái tố cáo****! Tại sao trong quý vị có người cho rằng việc Đức Chúa Trời khiến người chết sống lại là điều không thể nào tin được?*

> Chú-thích: Việc Phao-lô bị dân Do-Thái tố cáo vì có sự hy-vọng nơi lời hứa của Đức Chúa Trời, và những lời hứa này đã được ghi lại trong các sách tiên-tri Kinh-Thánh Cựu Ước. Ông tin vào sự sống lại của thân-thể sau khi chết vì ông đã biết Chúa Cứu-Thế đã được phục-sinh và đã hiện ra vời ông trên đường Phao-lô đến Đa-mách. Trong thơ I Cô-rinh-tô 15:14 Phao-lô nói, *Nếu Chúa Cứu Thế đã không sống lại, thì sứ điệp Phúc Âm mà chúng tôi truyền giảng thành vô ích và đức tin anh chị em cũng vô ích.* Và câu 16, *Nếu Chúa Cứu Thế không sống lại thì đức tin anh chị em là vô ích, anh chị em vẫn còn ở trong tội lỗi mình.* Chúng ta nhận thấy sự Phục Sinh của Chúa Cứu Thế là một sự thật vô cùng quan trọng đối với sứ

đồ Phao-lô. Và dữ kiện này lúc bấy giờ là có thật mà không một ai có thể khước từ được, ngay cả những người Do-thái không tin vào Chúa Giê-xu là Đấng Mê-si. Hơn nữa Phao-lô cũng đã ghi lại trong Rô-ma 10:9, *Vì nếu miệng ngươi xưng nhận Đức Giê-su là Chúa và lòng ngươi tin rằng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài từ chết sống lại thì ngươi sẽ được cứu;* Do đó, lời chứng của chúng ta lúc nào cũng phải nhắc đến sự chết và sự sống lại của Chúa Cứu-Thế Giê-xu, nếu Chúa cho chúng ta có dịp làm chứng về Ngài cho những người chưa biết Chúa.

2. **Phao-lô làm chứng về việc ông bắt bớ Cơ-đốc-nhân trước khi ông được gặp Chúa (Công-vụ 26:9-11)**

Chính tôi đã từng nghĩ rằng phải tìm đủ cách chống lại Danh Giê-su ở Na-xa-rét. Đó là điều tôi đã thi hành tại Giê-ru-sa-lem. Được các thượng tế ủy quyền, tôi đã bắt bớ nhiều người thánh, tống giam họ vào ngục; và khi họ bị kết án xử tử thì tôi cũng tán thành. Nhiều phen tôi đi khắp các hội đường để trừng phạt họ, cố gắng ép buộc họ nói phạm thượng. Tôi căm giận họ đến nỗi đi ra tận các thành phố ngoại quốc để bắt bớ họ.

Chú-thích: Việc Phao-lô bắt bớ con cái Chúa là điều đã thật sự đã xảy ra và ông đã đích thân chứng kiến và tán đồng việc ông Ê-tiên bị ném đá. Điều này đã thực sự xảy ra và không một ai có thể làm khước từ dữ kiện đó. Lúc đó ông cho rằng

3. **Phao-lô làm chứng về sự gặp gỡ Chúa Cứu Thế Giê-xu và được giao trọng trách giảng Tin Lành cho người ngoại (Công-vụ 26:12-18)**

Chính vì mục đích ấy, sau khi được các thượng tế ủy quyền và cho phép, tôi đi lên Đa-mách. Trên đường đi, vào lúc giữa trưa, muôn tâu, tôi bỗng thấy ánh sáng từ trời, sáng hơn cả mặt trời, ánh sáng chiếu xuống chung quanh tôi và các bạn đồng hành. Tất cả chúng tôi đều ngã nhào xuống đất. Tôi nghe một tiếng phán cùng tôi bằng ngôn ngữ Hê-bơ-rơ: 'Sau-lơ, Sau-lơ, sao ngươi bức hại Ta? Đá vào gậy nhọn thì phải chịu đau đớn!' Tôi hỏi: 'Lạy Chúa, Ngài là ai?' Chúa đáp: 'Ta là Giê-su mà ngươi đang bức hại! Nhưng hãy ngồi dậy, đứng lên! Ta xuất hiện gặp con nhằm mục đích lập con làm đầy tớ và nhân chứng về những điều con thấy nơi Ta cùng những điều Ta sẽ tỏ cho con sau này. Ta sẽ giải cứu con khỏi người Do Thái và các dân tộc ngoại quốc mà Ta sai con đến để mở mắt họ, dìu dắt họ từ tối tăm quay về ánh sáng, từ quyền lực của Sa-tan trở lại với Đức Chúa Trời, và nhờ tin Ta họ được tha tội và hưởng phần cơ nghiệp với các thánh đồ.'

Chú-thích: Phao-lô thuật lại sứ điệp của Tin-lành mà Chúa Cứu Thế Giê-xu đã bày tỏ cho ông ngay khi ông gặp gỡ Ngài: Tin Chúa Cứu Thế Giê-xu để được tha-tội. Phao-lô đã được Chúa giao cho trọng trách để "*mở mắt họ, dìu dắt họ từ tối tăm quay về ánh sáng, từ quyền lực của Sa-tan trở lại với Đức Chúa Trời."* Chúng ta đều biết, những ai chưa thuộc về Chúa Cứu Thế Giê-xu vẫn còng sống trong tối tăm và đang sống dưới quyền lực của Sa-tan. Khi chúng ta làm chứng về Chúa Cứu Thế là chúng ta cho họ một cơ hội để thoát khỏi quyền lực của sự tối tăm này. Điểm này cũng đã được sứ-đồ Phi-e-rơ ghi lại, 2 Phi-e-rơ 2:9 *Nhưng anh chị em là dân tộc được lựa chọn, vị tế lễ của hoàng gia, một dân thánh, con dân thuộc về Đức Chúa Trời để anh chị em rao truyền các công việc lạ lùng của Ngài là* ***Đấng đã kêu gọi anh chị em ra khỏi chốn tối tăm để vào nơi sáng láng diệu kỳ của Ngài****.* Và Phao-lô cũng nhắc cho tín-hữu tại Cô-lô-se điều này trong Cô-lô-se 1:12-14, *và hân hoan tạ ơn Chúa Cha đã làm cho anh chị em xứng đáng để* ***hưởng phần cơ nghiệp với các thánh đồ*** *trong sự sáng láng. Ngài đã giải cứu chúng ta khỏi* ***uy quyền tối tăm và đưa chúng ta vào Vương Quốc của Con yêu dấu Ngài****. Trong Đức Con chúng ta được cứu chuộc và tha tội.*

4. **Phao-lô làm chứng về việc ông vâng lời Chúa Cứu Thế sau khi ông gặp Chúa (Công-vụ 26:19-23)**

Muôn tâu, vì thế, tôi không dám bất phục khải tượng từ trời. Nhưng tôi kêu gọi mọi người, trước hết ở Đa-

mách, rồi sau tại Giê-ru-sa-lem, khắp cả vùng Giu-đê và các dân ngoại phải ăn năn, quay về Đức Chúa Trời và làm công việc xứng hợp với sự ăn năn. Vì lý do đó, người Do Thái đã bắt tôi trong đền thờ và toan giết tôi. Nhưng tôi đã được Đức Chúa Trời phù hộ cho đến ngày nay, nên tôi còn đứng đây làm chứng cho mọi người lớn nhỏ, không nói gì hơn những điều các tiên tri của Chúa và Môi-se tiên báo sẽ xảy ra, tức là Chúa Cứu Thế sẽ phải chịu thương khó nhưng sẽ sống lại đầu tiên trong số những người đã chết, rồi công bố ánh sáng cho dân Ngài và các dân tộc ngoại quốc."

Chú-thích: Một lần nữa Phao-lô đã nhắc lại cho những người đang nghe ông trình bày rằng ông tin những lời Môi-se và các tiên-tri đã ghi lại trong KT Cựu-Ước. Những lời tiên này đã được ứng nghiệm trong Chúa Cứu-Thế Giê-xu, là Đấng đã phải chịu thương khó và chết và đã là người trước nhứt được phục-sinh từ kẻ chết. Và sự phục-sinh của Chúa là một dữ kiện mà không ai có những bằng chứng nào khác hơn để có thể bát bỏ. Phao-lô đã dùng lời KT để chứng tỏ Chúa Cứu-Thế là Đấng Mê-si mà Đức Chúa Trời đã hứa ban, là Đấng mà dân-tộc Do Thái đang mong đợi. Chúng ta cũng nhớ lại ngay sau khi Chúa phục-sinh, Chúa Cứu-Thế đã đồng hành với hai người bạn đi đường từ Giê-ru-sa-lem đến làng Em-ma-út, (Lu-ca 24:25-27), *Ngài trách: "Các anh sao tối trí, và sao chậm tin mọi điều các nhà tiên tri đã nói! Chẳng phải Chúa Cứu Thế phải bị thống khổ thể ấy mới bước vào vinh quang của Ngài sao?" Rồi bắt đầu từ Môi-se và qua tất cả các tiên tri Ngài giải nghĩa những điều về Ngài trong* ***cả Kinh Thánh*** *cho họ.*

5. Phản ứng của thống-đốc Phê-tu sau lời làm chứng của Phao-lô (Công-vụ 26:24-27)

Đến đây, Phê-tu lớn tiếng ngắt lời Phao-lô: "Ngươi điên rồi, Phao-lô ơi! Ngươi học quá nhiều đến nỗi quẫn trí!" Phao-lô đáp: "Thưa ngài thống đốc, tôi không điên đâu! Tôi chỉ nói lên sự thật và những lời hợp lý. Đức vua thừa biết những sự kiện này nên tôi bạo dạn trình bày. Tôi tin chắc rằng trong những việc này, chẳng có điều nào che giấu được đức vua vì sự việc không xảy ra trong bóng tối đâu! Muôn tâu, bệ hạ có tin các tiên tri của Chúa không? Tôi biết bệ hạ tin!"

Chú-thích: Mặc dầu đã được lời chứng của Phao-lô trình bày một cách hùng hồn về những dữ kiện đã xảy ra thật về sự sống lại của Chúa Cứu-Thế nhưng thống đốc Phê-tu đã không muốn tin vào những lời chứng của Phao-lô nên ông đã gọi Phao-lô là "người điên". Có thể nói thống đốc Phê-tu không tin vì ông **không muốn tin** chứ không phải Phê-tu **không thể tin**. Và đây cũng là tâm trạng của mốt số người đã được nghe về Tin-Lành nhưng không đặt lòng tin nơi Chúa. Chúng ta sẽ thấy vua Ạc-ríp-ba cũng rơi vào tình trạng này.

6. Phản ứng của vua Ạc-ríp-ba sau lời làm chứng của Phao-lô (Công-vụ 26:28-29)

*Vua Ạc-ríp-ba bảo Phao-lô: "****Chỉ trong thời gian ngắn ngủi mà ngươi tưởng có thể làm cho ta thành môn đồ Chúa Cứu Thế sao?"*** *Phao-lô đáp: "Dù thời gian dài hay ngắn, tôi cầu xin Đức Chúa Trời cho bệ hạ và tất cả quý vị đang nghe tôi nói hôm nay đều trở thành như tôi, ngoại trừ xiềng xích này!"*

Chú-thích: Vua Ạc-ríp-ba đã bị Phao-lô thuyết phục bằng một câu hỏi: bệ hạ có tin các tiên tri của Chúa không? Và Phao-lô biết vua Ạc-ríp-ba tin các đấng tiên-tri, tuy nhiên vì vua Ạc-ríp-ba đang có một mối liên-hệ loạn luân vì đã cưới em mình làm vợ nên Vua không muốn từ bỏ lối sống của mình nên vua nói một câu để khước từ lời làm chứng của Phao-lô. Thế là cả thống-đốc và vua đã bỏ mất cơ hội tin nhận Chúa qua lời làm chứng của Phao-lô. Tuy nhiên trong hai câu này chúng ta nhận thấy tấm lòng của Phao-lô đối với những người đã nghe ông trình bày về Tin-Lành Cứu Rỗi, khi ông nói: *tôi cầu xin Đức Chúa Trời cho bệ hạ và tất cả quý vị đang nghe tôi nói hôm nay đều trở thành như tôi.*

Kết Luận:

Trong bài hôm này chúng cùng học hỏi thêm về lời làm chứng của Phao-lô trước những đấng cầm quyền và vua chúa. Điểm nhấn mạnh của Phao-lô trong phân đoạn KT hôm nay là sứ điệp Tin-Lành cứu rỗi mà ông đã nhận được từ chính Chúa Cứu-Thế khi ông gặp Chúa trên đường đến Đa-mách. Phao-lô đã nhấn mạnh thêm về thế nào sự chịu chết của Đấng Mê-si và sự phục-sinh của Ngài đã được các đấng tiên-tri báo trước trong KT Cựu-Ước. Và Chúa Cứu-Thế Giê-su chính là Đấng Mê-si mà dân Do-Thái đã mong chờ; là Đấng đã và đang làm ứng nghiệm các lời tiên-tri đã được chép lại trong KT Cựu Ước. Sứ-đồ Phao-lô đặc trọng tâm của Tin-Lành Cứu Rỗi nơi sự kiện Chúa Cứu-Thế đã chịu chết trên thập-tự-giá và sự sống lại của Ngài, "*vì giữa vòng anh chị em, tôi quyết định không biết gì ngoài Chúa Cứu Thế Giê-su là Đấng đã bị đóng đinh trên thập tự giá*." (I Cô-rinh-tô 2:2). *Nếu Chúa Cứu Thế đã không sống lại, thì sứ điệp Phúc Âm mà chúng tôi truyền giảng thành vô ích và đức tin anh chị em cũng vô ích*, (I Cô-rinh-tô 15:14).

Câu hỏi suy gẫm

1. Lý do gì đã làm cho dân Do-Thái muốn lên án Phao-lô và muốn ông phải chịu án tử hình?

2. Khi Phao-lô gặp Chúa trên đường đến Đa-mách, Chúa Giê-xu đã bày tỏ gì về Phúc-Âm Cứu Rỗi cho Phao-lô?

3. Sau lời làm chứng của Phao-lô trước thống đốc Phê-tu và vua Ạc-ríp-ba, thì hai vị này đã phản ứng như thế nào? Họ có bày tỏ đức tin mình qua lời làm chứng của Phao-lô?

4. Những điểm nhấn mạnh của Phao-lô trong lời làm chứng của ông trước thống đốc Phê-tu và vua Ạc-ríp-ba là gì?

5. <u>Phao-lô đã bày tỏ tấm lòng của ông đến với những người nghe lời làm chúng của ông như thế nào?</u>